

[Morten Lange.]

partier har taget, hvis de skal tages for deres pålydende, i virkeligheden er en ganske klar specificering af, at forhandlingerne ikke kan føres videre på det helt klare politiske grundlag, som rådsresolutionen af den 22. marts 1971 er, hvad angår intentionerne i fællesmarkedets udviklingspolitik.

Jeg tror, at meget vil blive nemmere i denne debat, hvis de to partier vil give os nogle korte og præcise svar på disse spørgsmål. I modsat fald må vi beskyldes for en sløring, som skal gøre det muligt at dulme uroen hos de modstandere af tilslutning til Fællesskaberne, der i stigende omfang findes i de to partier, og derigennem sløre den debat, som er så væsentlig for os. Noget sådant kan ikke være de to partiers formål. Jeg appellerer altså til dem om at få nogle klare og præcise svar på de spørgsmål, jeg her har stillet, og ikke mindst på spørgsmålet, om Danmark virkelig kunne tænkes at skulle være det eneste nordiske land i Fællesskabet.

Knud Hertling: De grønlandske repræsentanter her i det høje ting har flere gange haft mulighed for at give udtryk for deres principielle stilling til Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet og dermed også Grønlands indtræden i dette marked. Vi har ikke ændret vor stilling, og det vil sige, at vi går ind for, at Grønland følger med, hvis Danmark skulle komme ind i fællesmarkedet. Vi vil ikke stå i den situation, at Grønland pludselig står i et helt andet fællesskab end Danmark. Vi vil gerne beholde det fællesskab, som vi hidtil har haft. Men vi har altså samtidig stillet de betingelser, som også er omtalt i handelsministerens redegørelse. Vi har stillet betingelser med hensyn til fiskeripolitikken, vi har stillet betingelser med hensyn til den fri etableringsret, og vi har haft særlige ønsker med hensyn til de ordninger, vi har med statsstøtte til erhvervslivet i Grønland. Jeg har forstået på redegørelsen, at man er af den opfattelse, at Fællesskaberne vil være positive over for de særlige ønsker, man har fremsat fra grønlandsk og fra færøsk side. Så må vi til sin tid, når realitetsforhandlingerne begynder, se, om handelsministerens forhåbninger virkelig kan opfyldes. Det håber vi at de kan.

Jeg er fuldstændig enig i, at man bør sende spørgsmålet om Danmarks indtræden i fællesmarkedet til folkeafstemning, men jeg har et ønske til regeringen i forbindelse med denne folkeafstemning. Vi har jo af pressemæssige grunde ikke i Grønland de samme muligheder for at vide nogenlunde nøjagtigt, hvad det vil sige at være medlem af Europa. Jeg vil gerne henstille til regeringen og specielt til ministeren for Grønland, at man gør, hvad man kan inden folkeafstemningen for at give den grønlandske befolkning relevante oplysninger om alle de problemer, som fællesmarkedet giver os. Jeg tror nok, at vi i dag står tilbage med dette oplysningsarbejde. Vi har ikke evnet at give den grønlandske befolkning en virkelig dybtgående oplysning om disse problemer, men jeg beder altså om, at regeringen her i den kommende tid husker at iværksætte en sådan oplysningskampagne.

I øvrigt kan jeg blot tilføje, at vi fra grønlandsk side vil stemme for det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Ivar Nørgaard.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne gøre to bemærkninger. Den ene bemærkning er foranlediget af nogle ord, som hr. Aksel Larsen henvendte til mig i sin tale, hvori han refererede til, at jeg på offentlige møder, sidst i Rønne den 18. april i år, på spørgsmål fra forsamlingen konkret og kategorisk erklærede, at den socialdemokratiske gruppe ikke ved en sådan afstemning ville stille sine medlemmer frit, men ville forlange, at de disciplineret retter sig efter en partibeslutning om, hvordan der skal stemmes.

Nu ved jeg ikke, hvordan det ligger med hr. Aksel Larsens hukommelse, men vi er i hvert fald to andre medlemmer af dette høje ting, der overværede det pågældende møde. Jeg kan tilfældigvis huske, hvad det var, jeg sagde, og jeg har fået styrket min hukommelse ved de referater, som den bornholmske presse bragte af den pågældende meningsudveksling. Det er rigtigt, at spørgsmålet blev stillet, og det er også rigtigt, at hr. Aksel Larsen erklærede, at i hans parti var man sandelig frit stillet med hensyn til, hvorledes man ville stille sig til en tilslutning til fællesmarkedet. Den frihed glæder jeg mig nu til at se praktiseret, men det er sin sag. Det er et spørgsmål mellem hr. Ak-